

Merenkululaitos

Merenkululaitoksen

TIEDOTUSLEHTI

12/19.12.2006

MUUTOKSIA ALUKSEN RAKENNETTA JA KONETEHOA KOSKEVIIN TALVILIIKENNEVAATIMUKSIIN (JÄÄLUOKKAMÄÄRÄYKSIIN)

Merenkululaitos on 19.12.2006 tekemällään päätöksellä muuttanut 20.9.2002 antamiaan määräyksiä (Dnro 5/30/2002) aluksen rakennetta ja konetehoa koskevista talviliikennevaatimuksista (jäljempänä jääluokkamääräykset).

Oheisena olevat jääluokkamääräysten muutokset tulevat voimaan 1.1.2007.

Muutoksia on tehty jääluokkamääräysten kohtiin 1 (Yleistä) ja 2 (Jääluokkasyväys). Jääluokkamääräysten kohdassa 1 annetut jääluokkien kuvaukset on muutettu vastaamaan alusten jääluokista ja jäänmurtaja-avustuksesta (1121/2005) annetun lain 3 §:ssä esitetyjä kuvauksia. Tämä muutos ei vaikuta jääluokkamääräysten tekniseen sisältöön.

Jääluokkamääräysten kohdassa 2 on määritelty jääluokkasyväykset eli suurin ja pienin syväys, joiden mukaan alus tulee vahvistaa jäissä kulkua varten. Tämä antaa mahdollisuuden vahvistaa aluksen runko jäissä kulkua varten aluksen suurinta sallittua avovesisyväystä pienemmälle syväykselle. Tällöin on suurin sallittu jääluokkasyväys merkittävä aluksen laidoitukseen esitetyllä tavalla. Aluksen syväys ei saa ylittää suurinta sallittua jääluokkasyväystä aluksen liikennöidessä suomalaiseen satamaan tai satamasta, kun kyseiseen satamaan on asetettu avustusrajoitus, joka edellyttää alukselta vähintään jääluokkaa IC, IB tai IA.

Jos aluksen syväys ylittää suurimman sallitun jääluokkasyväyksen sen liikennöidessä suomalaiseen satamaan tai satamasta, kun kyseiseen satamaan on asetettu avustusrajoitus, joka edellyttää alukselta vähintään jääluokkaa IC, IB tai IA, Merenkululaitos voi määrittää aluksen jääluokan uudelleen aluksen jääluokista ja jäänmurtaja-avustuksesta annetun lain 8 §:n mukaisesti. Lisäksi on huomioitava, että aluksen syväyksen ylittäessä suurimman sallitun jääluokkasyväyksen, alus on ylilastattu ja tämä voi olla rangaistavaa merilain (674/1994) 20 luvun 1 §:n mukaisesti.

Meriturvallisuusjohtaja

Paavo Wihuri

Merenkulunylitarkastaja

Jorma Kämäräinen

Asiaa koskevat tiedustelut:

Alustekninen yksikkö

Tämä tiedotuslehti

korvaa tiedotuslehden:

13/1.10.2002 osittain

Dnro 2476/30/2006

ISSN 1455-9048

Tilaukset
ja myynti:

Merenkululaitos
Kirjaamo
kirjaamo@fma.fi

Käyntiosoite
Porkkalankatu 5
00180 Helsinki

Postiosoite
PL 171
00181 Helsinki

Puhelin
0204 481

Faksi
0204 48 4355

MERENKULKULAITOS**MÄÄRÄYS****Antopäivä: 19.12.2006**
Dnro: 2476/30/2006

Sisältöalue: Aluksen rakennetta ja konetehoa koskevat talviliikennevaatimukset (jääluokkien kuvaukset ja jääluokkasyväys)

Säädösperusta: Laki alusten jääluokista ja jäänmurtaja-avustuksesta (1121/2005) 4 §:n 1 momentti

Voimassaoloaika: 1.1.2007 - toistaiseksi

Kumoaa: Merenkululaitoksen määräykset aluksen rakennetta ja konetehoa koskevista talviliikennevaatimuksista, kohdat 1 (Yleistä) ja 2 (Jääluokkasyväys) 20.9.2002 (Dnro 5/30/2002)

**MERENKULKULAITOKSEN MÄÄRÄYKSET
ALUKSEN RAKENNETTA JA KONETEHOA KOSKEVISTA
TALVILIIKENNEVAATIMUKSISTA ANNETTujen MERENKULKULAITOKSEN
MÄÄRÄYSTEN MUUTTAMISESTA**

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2006

Merenkululaitos on päättänyt alusten jääluokista ja jäänmurtaja-avustuksesta 22 päivänä joulukuuta 2005 annetun lain (1121/2005) 4 §:n 1 momentin nojalla:

1 §

Merenkululaitos on muuttanut aluksen rakennetta ja konetehoa koskevista talviliikennevaatimuksista 20 päivänä syyskuuta 2002 annettujen Merenkululaitoksen määräysten (Dnro 5/30/2002) kohdat 1 (Yleistä) ja 2 (Jääluokkasyväys). Muutokset ovat oheisena.

2 §

Aluksen syväys ei saa ylittää suurinta sallittua jääluokkasyväystä aluksen liikennöidessä suomalaiseseen satamaan tai satamasta, kun kyseiseen satamaan on asetettu avustusrajoitus, joka edellyttää alukselta vähintään jääluokkaa IC, IB tai IA.

3 §

Aluksen suurin ja pienin jääluokkasyväys keulassa, keskilaivalla ja perässä sekä aluksen jääluokkaan vaadittu vähimmäiskonetehto on merkittävä luokitustodistukseen viimeistään kun luokitustodistus uusitaan 1 päivänä heinäkuuta 2007 tai sen jälkeen.

4 §

Nämä määräykset tulevat voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007.

Näillä määräyksillä kumotaan aluksen rakennetta ja konetehoa koskevista talviliikennevaatimuksista 20 päivänä syyskuuta 2002 annettujen Merenkululaitoksen määräysten (Dnro 5/30/2002) kohdat 1 (Yleistä) ja 2 (Jääluokkasyvyys).

Näitä määräyksiä sovelletaan kaikkiin aluksiin niiden rakentamisajankohdasta riippumatta.

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2006

Pääjohtaja

Markku Mylly

Meriturvallisuusjohtaja

Paavo Wihuri

MERENKULKULAITOKSEN MÄÄRÄYKSET ALUKSEN RAKENNETTA JA KONETEHOA KOSKEVISTA TALVILIIKENNEVAATIMUKSISTA ANNETTujen MERENKULKULAITOKSEN MÄÄRÄYSTEN MUUTTAMISESTA

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2006 (Dnro 2476/30/2006)

Merenkulkulaitoksen päätöksen mukaisesti,
muutetaan aluksen rakennetta ja konetehoa koskevista talviliikennevaatimuksista 20 päivänä syyskuuta 2002 annettujen Merenkulkulaitoksen määräysten (Dnro 5/30/2002) kohdat 1 (Yleistä) ja 2 (Jääluokkasyvyys), sekä
lisätään kohtaan 2 (Jääluokkasyvyys) liite 3 seuraavasti:

1 YLEISTÄ

1.1 Jääluokat

Alusten jääluokista ja jäänmurtaja-avustuksesta annetun lain (1121/2005) 3 §:n mukaan alukset kuuluvat jääluokkiin seuraavasti:

1. jääluokkaan IA Super alus, jonka rakenne, konetehto ja muut ominaisuudet ovat sellaisia, että se pystyy kulkemaan vaikeissa jääolosuhteissa pääsääntöisesti ilman jäänmurtajan avustusta;
2. jääluokkaan IA alus, jonka rakenne, konetehto ja muut ominaisuudet ovat sellaisia, että se pystyy kulkemaan vaikeissa jääolosuhteissa tarpeen mukaan jäänmurtajan avustamana;
3. jääluokkaan IB alus, jonka rakenne, konetehto ja muut ominaisuudet ovat sellaisia, että se pystyy kulkemaan keskivaikeissa jääolosuhteissa tarpeen mukaan jäänmurtajan avustamana;
4. jääluokkaan IC alus, jonka rakenne, konetehto ja muut ominaisuudet ovat sellaisia, että se pystyy kulkemaan helpoissa jääolosuhteissa tarpeen mukaan jäänmurtajan avustamana;
5. jääluokkaan II alus, joka on teräsrunkoinen ja rakenteeltaan avomerikelpoinen ja joka siitä huolimatta, että alusta ei ole vahvistettu jäissä kulkua varten, pystyy omalla kuljetuskoneistolla kulkemaan erittäin helpoissa jääolosuhteissa;
6. jääluokkaan III alus, joka ei kuulu 1–5 kohdassa tarkoitettuun jääluokkaan.

2 JÄÄLUOKKASYVÄYS

2.1 Ylempi ja alempi jäävesiviiva

Ylempi jäävesiviiva (UIWL) on ylin vesiviiva, jolla aluksen on tarkoitus kulkea jäissä. Viiva voi olla murtoviiva.

Alempi jäävesiviiva (LIWL) on alin vesiviiva, jolla aluksen on tarkoitus kulkea jäissä.

2.2 Suurin ja pienin syväys keulassa ja perässä

Suurin ja pienin jääluokkasyvyys keula- ja peräpystysuorien kohdalla on määritettävä ylemmän ja alemman jäävesiviivan mukaisesti.

Syväyksen rajoitukset jäissä kuljettaessa on dokumentoitava ja pidettävä mukana aluksella päällikön saatavilla. Suurin ja pienin jääluokkasyvyys keulassa, keskilaivalla ja perässä on merkittävä luokitustodistukseen. Jos alus on rakennettu 1 päivänä heinäkuuta 2007 tai sen jälkeen, on sen kylkiin kiinnitettävä varoituskolmio ja jääluokkasyvyysmerkki keskilaivan suurimman sallitun jääluokkasyvyyksen kohdalle (ks. liite 3), jos sen suolattoman veden kesälästiviiva sijaitsee korkeammalla kuin UIWL. Alukset, jotka on rakennettu ennen 1 päivää heinäkuuta 2007, on varustettava vastaavalla merkinnällä, jos UIWL sijaitsee kesälästiviivan alapuolella, viimeistään ensimmäisen 1 päivänä heinäkuuta 2007 jälkeen suunnitellun kuivatelakoinnin yhteydessä.

UIWL:n rajoittama syvyys ja viippaus ei saa ylittyä aluksen kulkiessa jäissä. Meriveden suola-
pitoisuus suunnitellun reitin varrella on otettava huomioon alusta lastattaessa.

Jäissä kulkua varten alus on aina lastattava vähintään LIWL:n määräämään syvyykseen. Painolastitankki, joka sijaitsee LIWL:n yläpuolella ja joka on tarpeen aluksen saattamiseksi LIWL:ää vastaavalle vesiviivalle, on varustettava laitteilla, jotka estävät veden jäätyminen tankissa. LIWL:ää määritettäessä on kiinnitettävä huomiota siihen, että aluksella tulee olla kohtuullinen jäissäkulkukyky painolastissa kulkiessaan. Potkurin on oltava kokonaan vedenpinnan alapuolella ja mahdollisuuksien mukaan kokonaan jään pinnan alapuolella. Syväyksen on oltava keulassa vähintään:

$(2 + 0.00025 \Delta) h_0$ [m] mutta sen ei tarvitse ylittää $4h_0$, missä

Δ = aluksen uppouma [t] suurimmalla jääluokkasyvyyksellä kohdan 2.1 mukaan

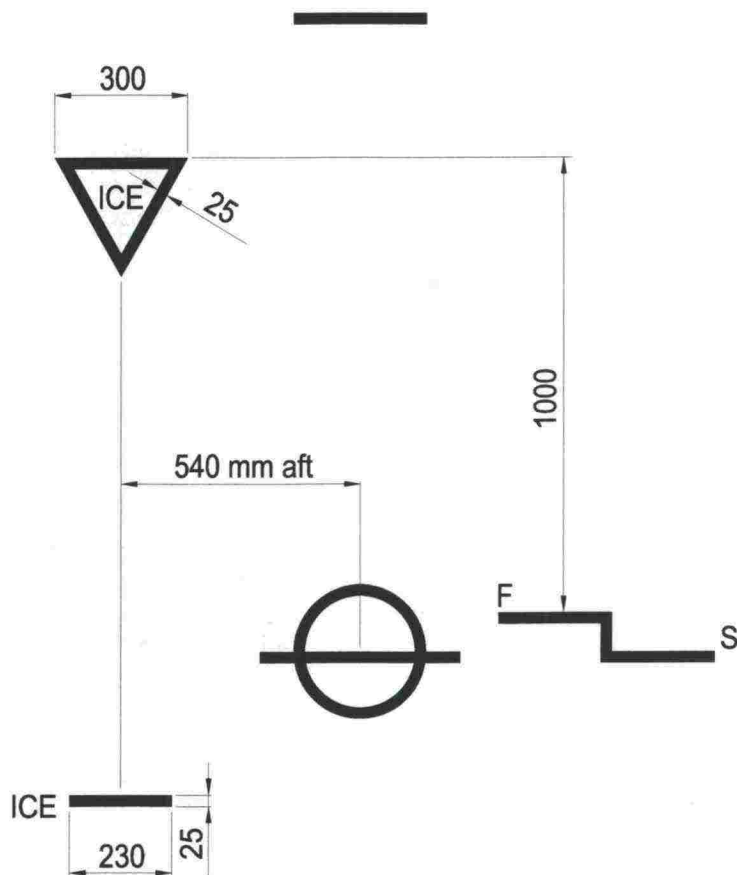
h_0 = tasaisen jään paksuus [m] kohdan 4.2.1 mukaan

*Huom.: Termi "LWL" korvataan termillä "UIWL" myös seuraavissa vuoden 2002 suomalais-
ruotsalaisten jääluokkamääräysten kohdissa: 3.2.2, 4.1.1, 4.3.1, 4.4.1, 4.7.1, 4.7.2 ja 4.8.4.
Termi "BWL" korvataan termillä "LIWL" seuraavissa kohdissa: 3.2.2, 4.1.1, 4.3.1 ja 4.4.1.*

Liite 3

JÄÄLUOKKASYVÄYSMERKINTÄ

Kohdan 2.2 mukaan aluksen kylkiin on kiinnitettävä varoituskolmio ja syväysmerkki keskilaivan suurimman sallitun jääluokkasyväyksen kohdalle (ks. kuva 1). Varoituskolmion tarkoitus on antaa jäänmurtaajien päälliköille ja satamien tarkastushenkilökunnalle tietoa aluksen syväystä koskevasta rajoituksesta sen kulkiessa jäissä.

Kuva 1. Jääluokkasyväysmerkintä

Huomautuksia kuvaan 1.

1. Varoituskolmion yläreunan tulee sijaita pystysuoraan ICE-merkin yläpuolella, 1000 millimetriä suolattoman veden kesälastiviivaa korkeammalla, mutta ei missään tapauksessa kansiviivan yläpuolella. Kolmion sivujen tulee olla pituudeltaan 300 millimetriä.
2. Jääluokkasyväysmerkin tulee sijaita 540 millimetriä lastiviivamerkin keskipisteestä perään päin tai 540 millimetriä puutavaralastiviivamerkin pystysuorasta viivasta perään päin, mikäli kyseistä merkkiä käytetään.
3. Merkit ja kuviot leikataan 5–8 millimetriä paksusta levystä ja hitsataan aluksen kylkeen. Merkit ja kuviot maalataan punaisella tai keltaisella heijastavalla maalilla, jotta ne näkyisivät selvästi myös jääolosuhteissa.
4. Kaikkien kuvioiden mittasuhteiden tulee olla samat kuin lastiviivamerkissä käytettyjen.